

РЕШЕНИЕ

№ 3697

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Адриан Янев**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **3504** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - [населено място], чрез процесуален представител юрк. А., срещу Решение от 24.02.2021 г., постановено по НАХД № 16408/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 93-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 546047-F571259/04.11.2020 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС, във връзка с чл. 132, ал. 5 от ЗДДС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно. По същество касаторът оспорва решаващия мотив на съда, че в случая субект на административнонаказателна отговорност е „К. Л. Ч.“ Д., тъй като съобразно чл. 9, ал. 2 от ДОПК, неперсонифицираните дружества и осигурителните каси е приравняват на юридически лица. Излагат се съображения, че гражданското дружество, учредено по реда на чл. 357 и сл. от ЗЗД не е юридическо лице, поради което отговорност за

задълженията му носят неговите съдружници, запазващи своята юридическа самостоятелност. Не са налице формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения, които да водят до нарушаване на правото на защита на дружеството. Според касатора не са налице основания да се приеме деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Изразява искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В постъпили писмени бележки от 27.04.2021 г. поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез процесуалния си представител адв. С., оспорва касационната жалба и изразява искане за потвърждаване на въззивното решение. В писмен отговор на касационната жалба излага подробни съображения по съществото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена напълно, а именно: Във връзка с подадено заявление за регистрация по ЗДДС с вх.№ 0000-0076448/02.09.2020 г., на 14.09.2020 г. в ТД на НАП С., отдел „Регистрация“ е била извършена проверка по документи на Д. „К. Л. Ч.“ с ЕИК[ЕИК] за наличието на обстоятелства за регистрация по ЗДДС. При справка в информационната система на Агенция по вписванията, Регистър БУЛСТАТ е било констатирано, че съгласно договор за учредяване на дружество по ЗЗД от 07.07.2020 г. между [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] е било учредено Д. „К. Л. Ч.“ с ЕИК[ЕИК]. Договорът за създаване и обединение не съдържа отлагателна клауза. Към момента на проверката не били представени сключени договори за възлагане на обществена поръчка. Установено е, че дружеството е учредено за съвместно стопанисване, управление и развитие на почивна база лагер „Ч.“ в [населено място]. При извършената проверка е установено, че съдружникът [фирма] е бил регистриран по ЗДДС, а другият участник не е регистриран. Тъй като посоченият съдружник в неперсонифицираното дружество е лице, регистрирано по ЗДДС, то съгласно чл.132, ал.5 от ЗДДС са съществували основания за регистрация по ЗДДС и на Д. „К. Л. Ч.“. Прието е, че Д. „К. Л. Ч.“ е формирано по силата на договор съобразно чл. 357 от ЗЗД. Гражданското дружество не представлява корпоративна структура, а е неперсонифициран субект.

Гражданското дружество, учредено по реда на чл. 357 и следващите от ЗЗД не е юридическо лице, поради което отговорност за задълженията носят неговите съдружници, които запазват своята юридическа самостоятелност. [фирма] (водещ съдружник в Д. „К. Л. Ч.“) е било задължено съгласно изискванията на чл.132, ал.6 от

ЗДДС да подаде Заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на учредяване на дружеството по договор по ЗЗД. Срокът за подаване на Заявлението за регистрация по ЗДДС е бил до 14.07.2020г. включително. В конкретния случай заявлението за регистрация по ЗДДС е подадено на 02.09.2020 г. Констатирано е закъснение от 50 (петдесет дни), поради което е прието за установено, че [фирма] е нарушило разпоредбите на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F571259 от 23.09.2020г., на основание на който впоследствие е издадено и наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. В хода на административнонаказателното производство не са констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до ограничаване правото на защита на нарушителя. Посочена е датата на извършване на нарушението, мястото, срокът, в който е следвало да бъде подадено заявлението за регистрация и срокът, в който реално е постъпило същото.

Съдът е отменил НП, като е приел, че същото е издадено при неправилно приложение на закона. Счел е, че незаконосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството – съдружник, а не на „К. Л. Ч.“ Д.. Съображенията за това са, че в унисон с разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ДОПК, в производствата, в които се осъществяват права, задължения и отговорности за данъци, при наличие на предпоставите в закона за това, неперсонифицираните дружества и осигурителните каси се приравняват на юридически лица. Това са и субектите, за които възникват права и задължения и по отношение, на които се осъществява административнонаказателна отговорност за осъществено нарушение при осъществяване на дейността им.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо, но неправилно, по следните съображения:

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Касационната инстанция споделя извода на СРС, че при издаването на АУАН и на НП не е допуснато съществено процесуално нарушение, като са изпълнени императивните изисквания съответно на чл. 42 и на чл. 57 от ЗАНН, в това число е посочена датата на извършване на установеното нарушение.

В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на СРС, че извършеното административно нарушение е безспорно установено.

Съгласно чл. 132, ал. 5 от ЗДДС задължително се регистрира по този закон неперсонифицирано дружество, в което участва съдружник, който е регистриран по този закон лице. По силата на ал. 6 регистрацията се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на създаване на неперсонифицираното дружество, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон. Когато съдружникът се регистрира по този закон след датата на създаване на неперсонифицираното дружество, заявлението се подава в 7-дневен срок от датата на регистрацията на съдружника, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон.

В конкретния случай административнонаказателната отговорност на [фирма], в качеството му на регистрирано по ЗДДС лице и като съдружник в „К. Л. Ч.“ Д. е

ангажирана за това, че е бил задължен съгласно изискванията на чл. 132, ал. 6, вр., ал. 5 от ЗДДС да подаде заявление за регистрация в 7-дневен срок от влизане в сила на цитираната разпоредба, в случая до 14.07.2020 г., а заявлението за регистрация е подадено на 02.09.2020 г. Доказателствата по делото установяват по несъмнен начин липсата на изпълнение на задължението в законово регламентирания срок.

Не се споделя изводът на въззивна инстанция, че административнонаказателната отговорност на [фирма] е ангажирана неправилно, тъй като в производството по ЗДДС, неперсонифицираните дружества се приравняват на юридически лица.

По делото не се спори, че „К. Л. Ч.“ Д. е гражданско дружество по смисъла на Закона за задълженията и договорите (чл. 357 и сл. от ЗЗД), което е неперсонифициран субект, който е възникнал в резултат на породени облигационни отношения между членовете му. Гражданското дружество се учредява с договор за дружество (чл. 357 от ЗЗД), по силата на който две или повече лица са се съгласили да обединят дейността си за постигане на обща стопанска цел, без обаче да се образува нов правен субект, различен от членския му състав. Гражданското дружество не е юридическо лице и не е обособено като корпоративна структура с отделно имущество. Правата и задълженията на такова дружество не са права и задължения на отделен правен субект, различен от съдружниците, а са права и задължения на самите съдружници.

ЗАНН изрично посочва кой може да бъде субект на административно наказание. С оглед разпоредбата на чл. 26 от ЗАНН административно наказание може да бъде налагано единствено на физическо лице. Изключение от общото правило е разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН, която предоставя възможност за налагане на имуществена санкция на ЕТ и ЮЛ. По отношение на дружеството е неприложима разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН, тъй като законодателят не е приравнил статута му спрямо този на юридическите лица и едноличните търговци в производствата със санкционен характер. Извън приложното поле на чл. 83 от ЗАНН остават правните субекти, които нямат качество на юридическо лице, между които е и гражданското дружество по чл. 357 от ЗЗД. Разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН, респ. съответната санкционна норма на ЗДДС, не може да се тълкува разширително и да се прилага спрямо други правни субекти, различни от посочените. Този вид дружества (регистрирани по реда на чл. 357 от ЗЗД) са приравнени на ЮЛ единствено за целите на данъчното облагане по силата на закона - ДОПК. Така формираният извод на съда кореспондира и с правилото на чл. 9, ал. 2 от ДОПК, който за целите на данъчните производства приравнява неперсонифицираните дружества на юридическите лица. Нормата обаче е с ограничено приложно поле - само за административните производства по ДОПК, поради което законовата фикция не намира приложение спрямо производствата по ЗАНН.

Дружеството по ЗЗД не може да бъде субект на административно-наказателна отговорност и не може да му бъде налагана имуществена санкция. Съгласно чл. 18, ал. 2 от ДОПК /отм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 01.01.2006г./, неперсонифицираните дружества са били приравнени на ЮЛ и досежно административнонаказателната отговорност. Това обаче, не е предвидено в разпоредбите на сега действащия ДОПК, в сила от 01.01.2006 г. (т. е. действащ към момента на извършване на нарушението). Следователно при констатиране на нарушение от дружество по ЗЗД, от последното не може да се търси административно-наказателна отговорност, такава носят неговите съдружници. Гражданското дружество не може да бъде субект на административнонаказателна

отговорност, реализирана по реда на ЗАНН. Следователно при констатиране на нарушение от Д., то административно наказателна отговорност не може да се търси от Д., а такава следва да понесат лицата, участващи в дружеството, както е процедирал административнонаказващият орган и е наложил глоба на един от съдружниците К. и синове“ Е.. Като е стигнал до друг извод, а именно, че липсва законово основание за ангажиране отговорността на един от съдружниците [фирма], СРС е изтъквал неправилно закона.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с „имуществена санкция“ за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Определената санкция е в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

По изложените съображения, районният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Налице е основание по чл.221, ал.2 АПК за отмяна на обжалваното решение на СРС и за постановяване на друго по същество на спора съгласно чл.222, ал.1 АПК за потвърждаване на НП.

С оглед изхода на спора на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, които се определят в размер на сумата от 160 лева за двете инстанции (по 80 лева за всяка).

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 24.02.2021 г., постановено по НАХД № 16408/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 546047-F571259/04.11.2020 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС, във връзка с чл. 132, ал. 5 от ЗДДС.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. сумата от 160 лв. /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Решението е окончателно.

Председател:
2.

Членове: 1.